

ikke burde stille os imod Kommunernes Interesser, og vi anbefale derfor ogsaa paa disse to Punkter Landstinget at vedtage, hvad Folketinget i den Henseende for sit Vedkommende har vedtaget. — Der er et femte Uoverensstemmelsespunkt, som jeg ogsaa skal berøre meget kort. Fællesudvalget indstiller her en Affattelse, der er afvigende saavel fra den i Landstinget som fra den i Folketinget vedtagne Form. Det er nemlig angaaende Tidspunktet for den Bestemmelses Ikrafttræden, som angaar Tilskud til Københavns Kommune. Efter det af Landstinget vedtagne vilde Københavns Kommune faa dette Tilskud tidligere eller kunde faa det tidligere, end Loven traadte i Kraft for det øvrige Land. Paa den anden Side var Københavns Kommune, som Forslaget var vedtaget af Folketinget, for saa vidt ringere stillet, som Tilskuddet vilde træde i Kraft et Fjerdingaar senere, nemlig den 1ste April 1901, medens Loven for øvrigt skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1901. Uoverensstemmelsen skriver sig i Virkeligheden fra den Omstændighed, at Lovforslaget nu har foreligget igennem en Række af Samlinger, saaledes at man i de vedkommende Paragraffer har maattet tage Hensyn til at udskyde Lovens Ikrafttræden et Aar senere, end man ved tidligere Forelæggelser havde tænkt, og vi endes da om den Afgørelse, som i Virkeligheden maa siges at være den retfærdige, nemlig at Loven træder i Kraft ogsaa for den Paragrafs Vedkommende, der omhandler Tilskuddet til København, til samme Tid, altsaa den 1ste Januar 1901, saaledes at Lærerne hver paa sit Sted faa denne Fordel paa samme Tid. Derved vindes altsaa i Forhold til, hvad Folketinget tidligere har vedtaget for Københavns Kommune, et Fjerdingaar. Det bliver noget senere, end Landstinget oprindelig havde vedtaget, men, som sagt, denne Bestemmelse var i sig selv ubestemt og stod i Sammenhæng med en tidligere Ikrafttræden af Loven, end der nu kan være Tale om.

Alle disse fem Punkter betragter jeg ikke som virkelige Dissenspunkter, da det allerede med Hensyn til de fire først omtalte var tilkendegivet ved eneste Behandling her i Salen, at vi ikke i og for sig lagde Vægt paa disse Punkter, og at vi, naar Overensstemmelse kunde naas, vare rede til at opgive dem. Men de tilbagestaaende tre Punkter vare i Virkeligheden dem, som indeholdt de sande Uoverensstemmelser. Med Hensyn til dem ere vi i Fællesudvalget komne til det Resultat, at i § 20, hvor det Tillæg omtales, som Over-

lærerne i Købstæderne skulle have efter de forskellige Lønningsskalaer, og som af Folketinget vare satte ned til lavere Satser end dem, Landstinget havde vedtaget, skulle de højere Satser fastholdes, som Landstinget og Regeringen have ønsket, altsaa en Indrømmelse til Landstinget. Dernæst er der nu af Fællesudvalget foreslaaet en ny § 31, som imødekommer Landstinget med Hensyn til den saa meget og saa ofte omtalte Konsulent. Maaden, hvorpaa denne Paragraf er affattet, afviger jo en Del fra, hvad der var foreslaaet i Regeringsforslaget og tidligere vedtaget af Landstinget. Jeg lægger dog naturligvis slet ingen Vægt paa, at en hel Del af Bestemmelsen — den er jo temmelig stor og omfattende i Lovforslaget, som det oprindelig er foreslaaet og vedtaget af Landstinget — er udeladt, nemlig adskilligt af den, som i Virkeligheden ikke er Lovgivningens Sag, men maa betragtes som Genstand for Instruks. Derimod er der den reelle Forskel, at medens Lovforslaget tilsignede at skabe et Embede som Konsulent, er der nu ikke mere Tale derom, men kun om Bevilgelsen af et Beløb, som gives for at yde Ministeren Medhjælp i Sager angaaende Folkeskolen. Men i Virkeligheden er der kun den formelle og naturligvis for vedkommende Person ogsaa reelle Forskel, at Stillingen ikke er et Embede med Ud nævnelse af Kongen, Pensionsret osv., men er en honorarlønnet Stilling osv. Det er den eneste Forskel, der er. Tilsyneladende ser det jo nok ud, som om Summen er adskilligt ringere, end den var foreslaaet i Regeringsforslaget, men saaledes forholder det sig ikke i Virkeligheden. Her nævnes ganske vist kun 3000 Kr. aarlig, men det bestemmes udtrykkelig ligesom i Forslaget, som det af Regeringen var forelagt, at der foruden dette Beløb, og Rejseudgifter m. m., som svarer til en Del af Bestemmelsen i Regeringsforslaget, bliver at tillægge Formanden for Censorerne ved den afsluttende Prøve for Lærere og Lærereinder ved Folkeskolen i Forbindelse med Honoraret derfor — det er ligeledes en honorarlønnet Stilling — af en Sum, som nu staar til Ministerens Raadighed for en Konsulent: et Beløb af 800 Kr. Ved denne Kombination faar man i Virkeligheden ud det Beløb, som var foreslaaet eller noget mere end Begyndelseslønnen, som var foreslaaet for Konsulenten som Embedsmand, men naturligvis noget mindre, for saa vidt som han kunde stige til en større Løn. I denne Forandring tror jeg ikke, man skal se en Mangel. Naturligvis kunde det under